

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.(2540). การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คอกเบี๋ย.
- กฤษณา บุญชัย. (2540). พลวัตชุมชนล้านนาในการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- กาญจนา แก้วเทพและกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2530). การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ.รุ่งเรืองสานส์การพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ.(2538). หมู่บ้านกับศักยภาพในการพัฒนา. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับหมู่บ้าน.กรุงเทพฯ.สภาคาทอโลกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- เกษม จันทร์แก้ว.(2540). วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสอนสาขาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์.(2531).“คืนสุขภาพแก่ประชาชน”.ในเสรี พงศ์พิศ, (บรรณาธิการ). ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ: มุลนิธิชาวบ้าน.
- กัญญา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สำนักพิมพ์บำรุงสานส์.
- งามพิศ สัตย์สวงน.(2532). หลักมนุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร์. (2531). “การถ่ายทอดภูมิปัญญาพื้นบ้านอีสาน”. ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- จรัส พยัคฆราชศักดิ์. (2534). อีสานปัญหา หมออยากกลางบ้าน โหราจารย์พื้นเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2536) วัฒนธรรมกับความหลากหลายทางชีวภาพ ความหลากหลายทางชีวภาพกับการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา

- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา (2536). วัฒนธรรมไทยกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาญพงษ์ ถูกจิตร.(2542).สมุนไพรรักษาการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชนบทของอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชาติ เหลี่ยมวานิช. (2537). เครือข่ายการเรียนรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพประชาชนในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูเกียรติ ลีสวรรณ์. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นภาคเหนือ (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คุณวัตร พานิชเจริญ.(2536). การกล่อมเกลางานสังคมในด้านทรัพยากรธรรมชาติของชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถวิล ธาราโกชน. (2532). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์.
- เทียน นารินทร์ทอง. (2538). กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่อการดูแลสุขภาพของตนเองของประชาชน ชนบทภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัช ปุณโณทก. (2531). ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์หมู่บ้าน.
- ธรรมา อ่อนชมจันทร์. (2535). ศักยภาพหมอบ้านกับการสาธารณสุขมูลฐาน : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงราย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ธรรมา อ่อนชมจันทร์. (2536). “แนวคิดการรักษาพื้นบ้าน” ในเสรี พงศ์พิศ, (บรรณาธิการ), ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : มูลนิธิชาวบ้าน.
- นงนุช อิมพิทักษ์. (2540). การยอมรับผลิตภัณฑ์สีเขียวของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536) การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ธรรมิกรังสรรค์กรุป.
- บานจิตร สายรอดคำ. (2541). บทบาทผู้หญิงกับรูปแบบการจัดการพืชพื้นบ้าน กรณีศึกษา บ้านใหม่สันติสุข ตำบลอำเภอเพียง จังหวัดน่าน. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญทวี อุปละกุล. (2536). สังคมประเพณีของหมอชาวบ้าน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เบญญา ยอดคำเนิน. (2529) ทฤษฎีและการศึกษาสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเคียนส โตร์.
- ประเวศ วะสี. (2536). องค์กรร่วมแห่งสุขภาพ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ โคมลคิมทอง .
- ประเวศ วะสี.(2538). กระบวนการทัศน์ใหม่ มรรค 8 แห่งการทำงานเรื่องสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- พระราชวรมนี.(2528).รากฐานพุทธจริยศาสตร์ทางสังคมเพื่อสังคมไทยร่วมสมัย.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทียนวรรณ.
- พิมพ์วัลย์ ปรีคาสวัสดิ์, วาทีณี บุญชะลิกษ์. (2536) . ประชุมเชิงวิชาการเรื่องเครือข่ายการเรียนรู้. ณ ห้องประชุมรวมสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วันที่ 29-30 พฤศจิกายน 2536.
- พิสุทธิ พรลัมฤทธิ์โชค. (2542). “หมอเมือง” สืบสานล้านนาสืบต่อลมหายใจของแผ่นดิน. เชียงใหม่. มิ่งเมืองเนาวรัตน์การพิมพ์.
- เพ็ญจันทร์ ประดับมุข . (2532). มิติทางวัฒนธรรมของการใช้สมุนไพร : กรณีศึกษาเฉพาะหมู่บ้านในจังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เพ็ญจันทร์ ประดับมุข . (2534) . สังคมวัฒนธรรมของการใช้สมุนไพร. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เพ็ญญา ทรัพย์เจริญ. (2540). การแพทย์แผนไทยสายโยแห่งชีวิตและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

- ภรดี ถูกจิตร.(2539). การแพทย์พื้นบ้านของไทยลื้อ : กรณีศึกษาบ้านท่าฟ้าเหนือ ตำบลสระ อำเภอยะรัง จังหวัดพะเยา. วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร.
- มณฑุณี อภิโกมลการ. (2541). ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดความหลากหลายทางชีวภาพ. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยศ สันตสมบัติและวิฑูรย์ ปัญญากุล. (2536). ความหลากหลายทางชีวภาพมิติทางสังคมและนิเวศ. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์.
- ยิ่งยง เทาประเสริฐ. (2538). บทความประกอบการสัมมนาเรื่องความเชื่อและภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลสุขภาพ. ณ โรงแรมเชียงใหม่ออคิด จังหวัดเชียงใหม่. วันที่ 12 - 13 พฤษภาคม 2538.
- รุจิราต อรรถสิทธิ์ และคณะ. (2530). คุณสมบัติและพฤติกรรมของหมอยาพื้นบ้านในชุมชน. รายงานการวิจัยสำนักงานสาธารณสุขมูลฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- วารภรณ์ ปิ่นเฉลียว และคณะ. (2536). การสำรวจการใช้สมุนไพรชาวเขา. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจิต นันทสุวรรณ. (2538). นักพัฒนารากฐานทางความคิดและบทบาททางสังคม. วารสารสังคม นักพัฒนา.
- วิชัย ต้นศิริ. (2536). “เครือข่ายการเรียนรู้ตลอดชีวิต”. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 24 (4) 13-14
- วิฑูรย์ ปัญญากุล. (2538). ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร. เอกสารอัดสำเนา.
- วิบูลย์ เข็มเฉลิม. (2532). ผู้สังคมวงเกษตร มีกินตลอดชีวิต. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- วิสุทธิ ไบไม้ และคณะ. (2536). ความหลากหลายทางชีวภาพกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์.
- วันเพ็ญ สุรฤกษ์. (2523). เอกสารคำสอนวิชาการอนุรักษทรัพย์เกษตรกรรมชาติ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันการแพทย์แผนไทย.(2538).สมุนไพรในยุคโลกไร้พรมแดน. กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
กรุงเทพฯ.

สามารถ จันทร์สุรย์. (2535). “ภูมิปัญญาชาวบ้าน”. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 25 (6) 72-76

สุจารี จันทร์สุข. (2531). “การศึกษากับภูมิปัญญาท้องถิ่น”. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. กันยายน
10-21

สุชาดา มีสงฆ์. (2535). เครือข่ายชาวบ้าน : กระบวนการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน. วารสารสังคม
พัฒนา. 20 (2) 49-53

สุเมธ คันติเวชกุล. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1 .กรุงเทพฯ:บริษัท
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด มหาชน.

เสถียร ฉันทะ. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการกับความหลากหลายทางชีวภาพพืชสมุนไพร :
กรณีศึกษาในวิถีชีวิตชุมชนไทลื้อ จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตร มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสน่ห์ จามริก และยศ สันตสมบัติ. (2536). ป่าชุมชนในประเทศไทย : แนวทางการพัฒนา เล่ม 1 ป่าฝน
เขตร้อนกับภาพรวมของชุมชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

เสรี พงศ์พิศ. (2529). คืนสู่รากเหง้า ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน. สถาบัน
พัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้าน.

เสรี พงศ์พิศ. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

เสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ. (2539). การศึกษาภูมิปัญญาหมอพื้นบ้านไทย. กรุงเทพฯ : สถาบัน
การแพทย์แผนไทย กระทรวงสาธารณสุข.

องอาจ พรหมไชย. (2539). กระบวนการถ่ายทอดความรู้ของชาวไทยลื้อเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
ด้วยสมุนไพร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อานันท์ กาญจนพันธ์ และคณะ, (2531). “รายงานการสำรวจเบื้องต้นเรื่องการรักษาพยาบาลพื้นบ้าน จังหวัดเชียงราย” โครงการศึกษาพิธีกรรมและความเชื่อล้านนา. ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อภิชาติ ขาวสะอาด, อัมมาร สยามวาลา , กอบกุล ราชะนาคร. (2538). ความหลากหลายของพันธุ์พืช. กรุงเทพฯ:สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา ประเทศไทย .

อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจอ่ำ. (2539). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพและสังคมไทย. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2540). ชุมชน ทรัพยากรและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสอน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกวิทย์ ณ ถลาง, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ กนดคีรีสังคม. มุลินธิหมู่บ้าน (อัครดำเนิน).

เอนก นาคะบุตร . (2536) . “ระบบและรูปแบบเครือข่ายการเรียนรู้ในชนบท”. วารสารการศึกษา แห่งชาติ. 27 (4) 38-51